

Výsledky věrného správce

Texty na tento týden

2Tm 3,1–9; Fp 4,4–13; Př 3,5; 1Pt 2,11.12; Mt 7,23; 25,21

Základní verš

„A žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu ‚v den navštívení‘.“ (1Pt 2,12)

Úkolem správce je žít jako svědek o Bohu, kterému slouží. Má mít nepřehlédnutelný, dobrý vliv na životy druhých lidí.

Naše životy nemají být izolované od okolního světa. Naopak, je naší výsadou ukazovat lidem, kteří neznají Boha, lepší a smysluplnější život. Správcovství znamená, že jsme poslechli povolání žít život v úzkém vztahu s Bohem a prožívat s ním náš osobní růst. Bůh nám dává sílu žít jinak, než je v našem prostředí běžné (2K 6,17). Život správce, vedeného Bohem, je mimořádný a probouzí zájem druhých lidí. Petr proto říká: „Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje. Vždy ovšem s vlídností a úctou a s dobrým svědomím, aby se ti, kdo vás pomlouvají, zastyděli, že napadali váš poctivý život v Kristu“ (1Pt 3,15.16; B21).

V posledním týdnu tohoto čtvrtletí se zamyslíme nad tím, jaký osobní přínos, duchovní důsledky, úspěšné výsledky, vliv a spokojenost život správce přináší. Vše je přitom možné díky Kristu v nás – té naději slávy (Ko 1,27; ČSP).

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Zbožnost

¹Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. ²Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní... ⁹Ale s jejich úspěchy už je konec. Jejich zaslepenost bude všem stejně zjevná jako oněch dvou. (2Tm 3,1.2.9)

Osobní studium

Před čím Pavel v 2Tm 3,1–9 varuje? Jak to souvisí s životem věrného správce?

Zbožnost má mnoho rozměrů. Zbožní lidé žijí zbožný život (Tt 1,1; B21). Znamená to, že se stávají podobnými Kristu. Jsou odevzdáni Bohu a jejich jednání se mu líbí (Tt 2,12). Zbožnost je důkazem pravého náboženství a přináší zaslíbení věčného života. Filozofie, bohatství, sláva, moc ani „prvorozenství“ nám věčný život nedají.

V knize Jób jsou popisovány Jóbovy činy i jeho povaha. Vidíme na něm, jak vypadá zbožný život i ve velkém utrpení. V úvodu Bůh hovoří o Jóbově bezúhonném a věrném životě. Dozvíme se také, jak moc nepříteli takový život vadí (Jb 2,3–5).

„Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého“ (Jb 1,1). Jób Boha vyznával slovy a dodržoval náboženské předpisy, ale víra pro něj znamenala víc než tyto projevy (Jb 1,5). Bázeň Boží se projevovala v celém jeho životě. I když přišly strašné zkoušky, nepolevil ve své zbožnosti. Zbožnost neznamená dokonalost, ale znamená odrážet Boží dokonalost v každodenním životě.

Správce je vyjádřením zbožného života. U věrného správce se projeví v tom, jak zachází s dary, které mu Bůh svěřil. Jeho víra se projeví v tom, co dělá, i v tom, co nedělá.

Aplikace

Žiješ zbožný život? Jak se to projevuje? Je v tvém okolí někdo, koho bys označil za zbožného? Co se od něj můžeš naučit?

Spokojenost

¹¹Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. ¹²Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek. ¹³Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu. (Fp 4,11–13)

Osobní studium

Jak souvisí klid a spokojenost? Pokud můžeme být spokojeni i bez ohledu na okolnosti, co je vlastně původcem té pravé spokojenosti?

Pavel v listu Timoteovi vzpomíná skupinu lidí, „kteří mají zvrácenou mysl a jsou zbaveni pravdy, a zbožnost pokládají za prostředek k obohacení“ (1Tm 6,5). Je to popis, který se hodí i na některé televizní evangelisty, kteří kážou „evangelium prosperity“. Říkají posluchačům, že věrnost jim přinese bohatství. Správným projevem věrnosti jsou podle nich peněžní dary určené pro jejich službu. Je to materialismus převlečený za křesťanství. Být věrný totiž neznamená být bohatý.

Zbožnost a bohatství spolu přímo nesouvisí. Pavel říká, že „zbožnost, která se spokojí s tím, co má“ (1Tm 6,6), je sama velkým bohatstvím. Do života přináší největší zisk, protože Boží milost je mnohem cennější než peníze. Budme proto spokojeni, máme-li „jídlo a oděv“ (1Tm 6,8). Jestliže je pro nás tím nejdůležitějším bohatstvím, nikdy nebudeme mít dost.

„Být spokojený v každé situaci je velké umění a duchovní tajemství. Takové spokojenosti se máme učit s vědomím, že tajemstvím zůstane. ... Křesťanská spokojenost je příjemný, vnitřní, tichý a vděčný stav ducha. Dobrovolně se podřizuje a těší se z Božího moudrého a otcovského zacházení, bez ohledu na okolnosti. ... Je nádobou vzácné masti, která uklidní ztrápené srdce v těžkých časech.“ (Jeremiah Burroughs, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, str. 1 a 3)

Aplikace

Co je podmínkou spokojeného života? Odkud čerpáš svou spokojenost?

Důvěra

Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. (Př 3,5)

Osobní studium

Proč se důvěra v Hospodina a spoléhání se pouze na vlastní rozum vylučují? Znamená to, že se nikdy nemáme spoléhat na svůj úsudek?

Lehce se řekne „důvěřuj Hospodinu“, ale žít podle těchto slov není jednoduché ani pro dobrého správce. I když vyznáváme víru v Boha a přijímáme jeho lásku a péči, můžeme být pohlaceni starostmi. Někdy je pro nás představa budoucnosti děsivá.

Naučme se důvěřovat Bohu tím, že ve víře vykročíme vpřed a spolehneme se ve všem na něj. Důvěru používáním „nespotřebujeme“, naopak. Čím více se na něj spoléháme, tím více naše důvěra k němu poroste. Pro správce je základem a hybnou silou jeho služby. Život věrného správce je viditelným projevem důvěry v Boha.

„Důvěřuj Hospodinu celým srdcem.“ Výraz srdce se v Bibli používá i obrazně. Vyjadřuje, že naše rozhodnutí vycházejí z „vnitřního já“, které tvoří naši osobnost (Mt 22,37). Představuje jádro našeho bytí, naši povahu, naše motivy a záměry.

Je pro nás snazší důvěřovat Bohu v oblastech, které neumíme kontrolovat. Tam nemáme na výběr. Pravá důvěra „ze srdce“ se projeví, když se rozhodujeme v něčem, co kontrolovat dokážeme. Pokud Bohu důvěřujeme, musíme se v takové situaci rozhodnout, koho budeme následovat.

Na životě apoštolů je vidět, jaké to je, důvěřovat Bohu z celého srdce: „Byli stejně slabí a bezbranní jako ti, kteří dnes vykonávají jejich práci. Svou důvěru však vložili v Hospodina. Jejich bohatství tvořil způsob myšlení a duchovního prožívání, které jsou zaslíbené i těm, pro které bude Bůh na prvním, posledním a také nejdůležitějším místě ve všem, co dělají.“ (GW 25)

Aplikace

V kterých oblastech snadno důvěřuješ Bohu? Důvěřuješ mu, i když dokážeš situaci kontrolovat sám?

Dobrá vliv

11Milovaní, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši, 12a žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu „v den navštívení“. (1Pt 2,11.12)

Osobní studium

Jak naše vzorné chování oslavuje Boha? Jak naše jednání ovlivňuje druhé lidi okolo nás?

„I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem“ (Ef 5,8). Přeměna srdce je podle Pavla viditelná i navenek. Jestliže chodíme ve světle (1J 1,7), denně svědčíme o naší správcovské roli. Svědectví o tom, že jsme přijali od Boha službu správců, je v temném světě nepřehlédnutelnou září, která ovlivňuje vše v okolí.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa“ (J 8,12). Boží světlo zrcadlíme tím, že je náš pevný charakter zjevný v našem chování.

Být správcem neznamená pouze spravovat Boží vlastnictví. To, jakými jsme správci, vidí naše rodina, sousedé, celý svět i vesmír (1K 4,9). Projeví se to i v zaměstnání. Je jasně vidět, jak principy nebeského království působí v našem životě, a tím můžeme ovlivňovat ostatní. Krista zjevujeme vlídností a morálkou, které jsou v souladu s Boží vůlí.

I naše pracovní etika má být v souladu s životními hodnotami správce. Správcovství věrného služebníka se projevuje i v zaměstnání. Hospodin „dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo“ (Ž 37,6). Správce svůj vliv neukryje do kouta nebo pod nádobu (L 11,33), je zdaleka viditelný jako město na kopci (Mt 5,14). Když takto žijeme doma i v práci, ovlivníme mysl a srdce našich bližních.

„Všechno v přírodě dostalo určitou práci a nestěžuje si. Každý člověk dostal přidělenou osobitou duchovní oblast a povolání. Bůh chce, abychom rozmnožovali své obdarování podle toho, kolik hříven a duchovních darů nám Kristus světil. ... Nyní nastal čas, abychom projevili pevnost charakteru, která ukáže naši pravou morální hodnotu. Kristus má právo na tvou službu. Služ mu ze srdce.“ (TDG 243)

Aplikace

Jak tvé chování v zaměstnání ovlivňuje kolegy? Jakým vlivem působíš na svou rodinu? Co to vše vypovídá o tvé víře?

Slova, která chceme (a nechceme) slyšet

Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ Mt 25,21

A tehdy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“ (Mt 7,23)

Osobní studium

Po Ježíšově návratu budeme slyšet jeden ze dvou výroků zaznamenaných v úvodních textech. Co nám chtějí říci? Jak se chová dobrý a věrný služebník? Popiš, jak se naproti tomu chovají ti, kteří se dopouštějí nepravosti.

Na zemi jsme cizinci a poutníky a dokonalé, krásné a klidné nebe je naším konečným cílem (Žd 11,13.14). Zatím žijeme na zemi. Křesťanský pohled na svět, jak ho zjevuje velký spor, ukazuje, že stojíme před rozhodnutím. Žít pro Boha, nebo pro nepřitele. „Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje“ (Mt 12,30). Na čí straně stojíme, se jasně ukáže při Ježíšově návratu.

Řekne-li Kristus „dobrá práce“, může být správce se svou službou spokojen. Spravujeme Boží vlastnictví podle našich schopností a víme, že jsme spaseni tím, co pro nás udělal Kristus, ne tím, co my děláme pro něj. Když však uslyšíme, že Bůh je s naší prací spokojen, pocítíme nepopsatelnou radost.

Život správce je viditelným vyjádřením jeho víry. Kdo chce získat spasení skutky, snaží se získat od Boha ospravedlnění (Mt 7,21.22). Matouš popisuje, jak zbytečná je snaha ospravedlnit sama sebe.

„Když Kristovi následovníci dávají Pánu, co mu patří, shromažďují poklad, který jednou dostanou od Boha se slovy: „Správně, služebníku dobrý a věrný...; vejdi a raduj se u svého pána.““ (DA 523; TV 333)

Správcovství je prostě život podle dvou největších přikázání – lásky k Bohu a lásky k bližním. Jsou motivací a silou všeho, co děláme.

Aplikace

Žiješ podle dvou největších přikázání? Jak se to projevuje ve tvém správcovství?

Podněty k zamyšlení

„Kristus přišel na svět, aby zjevoval Boží lásku. Jeho následovníci mají v tomto poslání pokračovat. Snažme se jeden druhému pomáhat a navzájem se posilovat. Pravé štěstí najdeme, když budeme v druhých hledat to dobré. Je v našem zájmu milovat Boha a bližní. Čím méně sobecký je náš duch, tím je šťastnější, protože plní Boží záměr.“ (CS 24.25)

„Živá církev roste. Probíhá v ní neustálá přeměna, přijímání a dávání, navracení Bohu, co je jeho. Každému pravému věřícímu Bůh naděluje světlo a pozhánání, které pak může rozdávat ostatním v práci pro Pána. Když rozdává, co přijal, může přijímat ještě více. Má mnoho místa pro čerstvou zásobu milosti a pravdy. Dostane jasnější světlo, více znalostí. Růst církve závisí na dávání a přijímání. Kdo přijímá, ale nedává, brzy přestane přijímat. Pokud z něj pravda nebude proudit k ostatním, ztratí tuto schopnost. Když chceme dostat nové pozhánání, musíme rozdat to, které jsme obdrželi.“ (CS 36)

Otázky k rozhovoru

1. *Proč důvěra v Boha přináší spokojenost? Co potřebujeme k tomu, abychom Bohu věřili celým svým srdcem? (2K 10,5). Proč můžeme říci, že „...víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“? (Ř 8,28). Je těžké tomu uvěřit?*
2. *Co je to správcovství? Proč je důležitou součástí křesťanského života? Poděl se o své odpovědi ve třídě sobotní školy.*
3. *Přečti si Mt 7,21–23. Jaká situace je zde popsána? Jak se vyhnout podobnému sebeklamu, snažíme-li se být věrnými a poslušnými správci?*
4. *Jaký vliv má tvůj sbor jako celek na okolí, ve kterém se nachází?*

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátelé, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
